

אזהרותיו של מהר באבא בנוגע לתורת הנסתר

אזהרותיו של אווטאר מהר באבא בנוגע לתורת הנסתר
ראיון עם ארנוואז דדצ'אנג'י ונספחים מ"אוצר חכמת האדם" עם מובאות מדברי דון סטיבנס.

תרגם עציון בקר 1997

ת.ד. 7398 ירושלים 91073

Warnings of Avatar Meher Baba concern the occult.

An interview with Arnavaz Dadachanji and quotes from the Discourses of Meher Baba
and comments by Don E. Stevens

All quotes of Meher Baba © Avatar Meher Baba Public Charitable Trust

Ahmednagar M.S. Post bag #31 India

אזהרותיו של אוטאר מהר באבא בנוגע לתורת הנסתר

הקדמת המתרגם

האלוהים מתגלה עלי אדמות דרך דמויות אדם המכונות מורים מושלמים¹, אלו בני אדם שהגשימו את מחזורי האבולוציה והגיעו לתודעה אלוהית מושלמת. הם נדירים ביותר אבל מצויים תמיד עלי אדמות. לעולם לא נשארה הבריאה לרגע אחד ללא נוכחותם, אחרת לא תתקיים. נוכחותם מאזנת ומרפאה את קלקולי בני האדם הנבערים שברובם אינם מעוניינים להתקדם מהבחינה הרוחנית ולהיות לכלי שרת בידי אותה הירארכיה אלוהית. מורה מושלם ממנה מורה מושלם אחר ולעולם אין אדם יכול למנות את עצמו ככזה. בדרך כלל המורה מכריז על תלמידו הנבחר כי הגיע לשלמות רוחנית וכי הוא כעת שווה לו מבחינה תודעתית. כל המורים המושלמים מצויים באותה רמת תודעה אלוהית, ולמעשה כמוהם כהתגלות האלוהים עלי אדמות. לעתים מצב הבריאה מגיע למשבר חמור עקב כישלונם המוחלט של בני האדם מהבחינה הרוחנית. תיקון למצב כזה הוא השמדת העולם ומחייית המין האנושי מעל פני האדמה משום שגם סבלנותו של האלוהים עלולה לפקוע עקב מעללי בני האדם; או שעל האלוהים עצמו, שהוא למעשה ראש ההירארכיה האלוהית, ללבוש גוף אדם, להיוולד עלי אדמות ולפעול יחד עם המורים המושלמים כדי להחזיר את שיווי המשקל לבריאה. אירוע כזה מתרחש כל 700–1400 שנה בהתאם לנסיבות. כמה אירועים כאלה מהעבר ידועים, זוראסטר, קרישנה, רמה, בודהא, אברהם, ישוע ומוחמד היו אחדות מההתגלויות האלה. התגלות האלוהים עלי אדמות מכונה בשם "האוטאר של התקופה" והינה תמיד אותה ישות אינדיבידואלית. רק הוא שב אל הבריאה הפיזית, בה בשעה שמורה מושלם, לאחר שהגיע לשלמות רוחנית איננו שב עוד לעולם אל הבריאה הפיזית. במאה העשרים שב האוטאר אל הבריאה הפיזית בדמות אדם בשם מרוואן שאריאר איראני, או בכינויו מהר באבא (אב הרחמים), כפי שכונה בידי חסידיו. האוטאר מורד למעשה על ידי חמשת המורים המושלמים של התקופה, המשגיחים על הולדתו והתפתחותו ומכריזים עליו ככזה בבוא העת. חמשת המורים המושלמים שהיו אחראים להופעת אוטאר מהר באבא היו סאי באבא משרדי, שהיה ראש ההירארכיה הרוחנית עלי אדמות בזמנו (נפט 1918), האוראט באבאג'אן מפונה, שהשגיחה על הולדתו של מהר באבא וחשפה את עמדתו האלוהית כשהיה בן 19, אופאסני מהרג' תלמידו של סאי באבא שהחזיר את מהר באבא לתודעה ארצית, טאג'ודין באבא ונריאן מהרג' שמילאו את חלקם יחד עם שאר המורים, שכולם מפורסמים ונערצים בהודו עד היום. שלושת הראשונים הכריזו בציבור על עמדתו הרוחנית של מהר באבא כאוטאר של התקופה.

עציון בקר

¹ Sadguru, Perfect Master

תקשור עם רוחות מהווה התנסות בעולם המעודן
למחצה על ידי החושים הפיזיים במצב של
מודעות ערה. אין זה סימן להתקדמות
בנתיב הרוחני ואין לזה שום קשר עם
תכלית הנתיב הרוחני (גנוסיס)

מהר באבא.

ארנוואז דדצ'אנג² הינה אחת מתלמידותיו הוותיקות של אווטאר מהר באבא והיא חיה כיום במרכז של מהר באבא ליד העיר אחמדנאגאר שבהודו. בראיון שלהלן היא דנה בבעיות על אודות צדדים מסולפים של הרוחניות. (ארנוואז נפטרה בשנת 2009)

אזהרותיו של אווטאר מהר באבא בנוגע לתורת הנסתר.

ראיון שערכה ננסי וואל עם ארנוואז.

ננסי: בספרך "מתנת האלוהים", כתבת על הסכנות שבהסתבכות באופן כלשהו עם תורת הנסתר. כמו כן סיפרת לי שמספר גדל והולך של אוהבי באבא מפנים אליך שאלות בנושא זה.

ארנוואז: אכן יותר ויותר אוהבי באבא פונים אלי לברר מה הם יכולים לעשות כדי לנתק את עצמם מכל מיני עיסוקים בתורת הנסתר, כמו לבקש עזרה מעולמות הרוח או מהנסיון לפתח כוחות נפשיים (psychic powers). רבים מתיעצים עם אנשים המשתמשים בכוחות נפשיים כדי למנוע זה דבר שבשגרה להתייעץ עם "מרפאים", הילרים ואנשים המשתמשים בכוחות נפשיים כדי למנוע מחלה או כאב. בתחילה העזרה שניתנת באמצעות תורת הנסתר עשויה להקל על האדם או לעשותו שמח יותר. אולם טמונות כאן סכנות גדולות. אין להסיק מכך כי אלו החוקרים את תורת הנסתר עושים זאת אך ורק מתוך תשוקה לכוחות. חלק מהאנשים אפשר שכוונותיהם טובות ביותר וכל חפצם זה לעזור לעצמם או לחבריהם. לדוגמא, הזכרתי בספרי "מתנת האלוהים" אשה שאהבה מאוד את מהר באבא, אולם השתמשה ביכולות אוקולטיות כדי להציל את חיי בעלה. מישהו הדריך את האשה הזאת, נתן לה מאנטרות לשינון והוראות אותן היה עליה לבצע. חיי בעלה ניצלו, אולם כל אישיותו השתנתה. בה בשעה שקודם היו זוג אוהב מאוד, כעת הוא חדל לדבר עימה וחי כאיש זר בבית; והיא נסחפה עמוק יותר ויותר אחר מעשיה מבלי שתוכל לעצור את עצמה. כשחלתה אמי אנושות בסרטן, הגיעה אשה זאת למשפחתי, במטרה להאריך את חיי אמי. אמרתי לה נחרצות כי מותה או חיייה של אמי נתונים אך ורק בידי באבא. כפי שבאבא אמר: "לעולם אל תבקשו ממני להציל את חייכם או את חיי יקיריכם. בקשו רק שאקבל אתכם וארשה לכם להעניק את חייכם למעני". כחמש עשרה שנים לאחר מכן שבה אותה אשה לביתי כדי לקבל את ברכתו של באבא. היא נראתה חלושה ושבורה עד שהתקשיתי לזהותה. היא התחננה בפני באבא שיצילה. באבא חיבק

² Arnava Dadachanji

אותה באהבה רבה. אולם הוא אמר לה כי היא העמיסה על עצמה יותר ממה שהיא מסוגלת לשאת ולפיכך אין הוא יכול לסייע לה. היא חייבת לסבול את תוצאות מעשיה. חלק מהסבל של האשה הזאת נבע בגלל עול רשמי העבר המוטבעים הכבדים שהיא נשאה. וכך אפילו שזה טבעי שנחפוץ למנוע את סבלותינו וסבל יקירינו, הרי שהסרת הכאב באמצעות ריפוי אוקולטי עלול לשמש כמכשול בנתיב הרוחני הניצב בפני שוחר הרוחניות.

ננסי: זה מעלה בדעתי שאלה אחרת. עד כמה אנחנו, האוהבים את באבא, ננסה לבטל את הכאבים והסבל שלנו?

ארנוואז: אכן, כשאנחנו סובלים, הגיוני הדבר לחפש כל הקלה אפשרית באמצעים טבעיים ופרקטיים. רופאים, רופאים פסיכיאטריים, כירורגים, מעסים, רפואה סינית, אקופונקטורה, הומיאופתיה, אלופתיה, רפואה הודית³ – לכל אלו אני יכולה להתיחס כטבעיים ופרקטיים. אולם ריפוי באמצעות כח אוטורי הינו עניין שונה לחלוטין. כשמתעצבים עם אותם אנשים המעורבים בעיסוקים אוטוריים כדי להשתחרר מיסורים, הרי שלמעשה אנו מוסיפים למעמסת הרשומעו"ת⁴ שלנו ולפיכך גורמים מאוחר יותר לכאב וסבל נוספים. באבא מבקש לשחרר אותנו מהסבל. אולם כשאנו מבקשים עזרה מתורת הנסתר, אנו מתערבים בעבודתו ויוצרים לנו שעבודים נוספים. ואם אנו משתמשים באמצעים מתורת הנסתר כדי לסייע לאחרים, הרי שאנו נוטלים על עצמנו את הרשומעו"ת של אלה שלהם אנו חפצים לסייע.

ננסי: ארנוואז, הזכרת כי האשה שהשתמשה בתורת הנסתר כדי להציל את בעלה, המשיכה להשתמש בזה גם לאחר שהוא ניצל. כשמתחיל אדם להשתמש בכוחות נסתרים, האם קשה להפסיק?

אספר לך שני סיפורים העוסקים בכך. פעם כשבאבא אפשר לחסידיו לבקר אותו⁵ בחלקים שונים של הודו, בא לבקרו גורו שהתעסק בכוחות נסתרים. באבא נתן לו את ברכתו כמה פעמים, והוא הפך לתלמידו של באבא. באבא אמר לו שהוא חייב לחדול להציג את עצמו כגורו ולא לעשות עוד שימוש בתורת הנסתר או לאפשר לאנשים להשתחוות אליו. לזמן מה הוא ציית לבאבא, אולם לאחר כמה שנים הוא חזר לדרכיו הישנות. היה ברור לו כי באבא איננו שבע רצון; הוא ניתק את כל הקשרים עימו, ומעולם לא הראה עוד את פניו לפני באבא. הסיפור השני הוא על בן יחיד שנפטר. באופן טבעי ההורים היו שבורים, ואוהב באבא שנכח במקום נטל את הילד המת על ברכיו וכך ישב כל הלילה כשהוא קורא בשמו של באבא בקול רם. לאחר כמה שעות חזרו החיים אל הילד. כששמע באבא על הדבר הזה, הוא שיגר מברק לאיש ובו הודיע כי הוא מאוד לא מרוצה. לבו של האיש כבד עליו והוא הלך לבאבא לבקש את סליחתו. באבא איפשר לאיש לשהות במחיצתו

³ Ayurvedic Medicine

⁴ Sanskaras

⁵ Darshan

רשומעו"ת: רשמי עבר משעבדים.

זמן מה, אבל מאחר והיתה לו היכולת להחיות את הילד המת, האמין האיש שבוודאי יש לו כוחות מיוחדים ולאחר זמן מה הוא התמלא בדחף לעשות שימוש חוזר בכוחותיו. יום אחד, מבלי לומר דבר כלשהו לבאבא, נעלם האיש מהאשראם. האגו שלו השתלט עליו; הוא חזר לביתו וארגן לעצמו חוג חסידים. הקשר שלו עם באבא נשבר. אם כך הינך רואה, מרגע שאדם חווה כוח מסוג כזה, הוא מתמכר לו ואיננו חפץ כלל להשתחרר ממנו.

ננסי: בעבר היה למשפחתך קשר עם אדם שהיה בעל כוחות מסוימים. האם תוכלי לספר לי על כך?

ארנוואז: הקשר שלנו עם האיש הזה, סאוואק, התרחש בראשית שנות השלושים, כשרק נוצר הקשר שלנו עם באבא. כמובן שלאחר מכן לא היה לנו שום שיג ושיח עם איש זה, אולם באותו זמן היה לנו מושג קלוש ביותר בכל מה שקשור בעניינים רוחניים. למרות שרחשנו אהבה עזה למהר באבא, הרי שאמי ובני משפחה אחרים סברו כי סאוואק הינו אל נכון אדם רוחני נעלה. הוא היה מסוגל לגרום להופעת מטבעות או פרחים בידיו, או שריח מסוים היה ממלא לפתע את החדר. הוא היה נותן הוראות, ולפעמים התברר כי הן היו אותן הוראות שבאבא נתן לאחר מכן. כך שקל לראות מדוע הרשים סאוואק את משפחתי. אבל אני חייבת לומר כי אני עצמי מעולם לא נמשכתי אליו. אפילו אם חשבתי שהוא אולי מצוי בספירה רוחנית גבוהה יותר, הרי שהוא דחה אותי. כעת אני יודעת שבאבא דאג להרחיק איש זה ממני, ושומר עלי שלא אסתבך עימו בדרך כלשהי. ולמרות שבמהלך חיי ראיתי כמה דוגמאות של אנשים שנשלטו בידי רוחות מתים וכול מיני מגיה שחורה, הרי שידעתי כי באבא יגן עלי מכל זה, שאין לי ממה לפחד כל עוד אוחו בו בחזקה. אזהרתו האחרונה של באבא, שניתנה ביולי 1968, מכילה הוראות ברורות לאוהביו הנוגעות לקשר עם מורים כאלה: "חשוב בתקופה קריטית זאת של הזמן האוטוארי להזהר תמיד מאנשים המשכנעים את הציבור להאמין כי הם קדושים וצדיקים ומתיימרים להיות בעלי שליטה בכוחות על טבעיים. עד כמה שאנשים כאלו עשויים להראות כצדיקים, על אוהב באבא לא לבלבל לעולם סוג קדושה כזה עם אלוהיותו של האוטוארי! אוהב באבא אמיתי חייב לזכור את האזהרה החוזרת ונשנית שנמסרה לכל אוהבי באבא, והיא להתרחק מכל האנשים הסבורים ומכריזים שהם מורים וקדושים ובעלי כוחות לסייע לבני אדם. אוהביו ופעיליו לא יתחברו לעולם עם אנשים ודברים כאלו, וודאי שלא עם "גואלי אנושות" מסולפים, שאין להם יראת כבוד ויחס אל המורים המושלמים והאוטוארי של התקופה. הזהרו מאותם אנשים המנצלים את הרוחניות כדי להשיג את מטרותיהם האנוכיות ומתעתעים בבני האדם בשם המורים והאוטוארי. בסופה של אזהרה זו הוסיף באבא את ההערה הבאה, שניתנה במקורה בחודש פברואר 1966:

הזהרו מאותם מורים שכמוהם כשלטים נוצצים,
וזהרים באור יקרות, מאירים את שמי

עולמכם הקודרים ונוטשים
אתכם לאחר מכן באפילה.

ננסי: האם אין אנשים שאכן הגיעו לבאבא באמצעות חוויות אזוטטריות ודבוקו בו?

ארנוואז: נכון שבאבא עצמו השתמש בכלים כאלה כגון כתיבה אוטומאטית, לוחות סיאנס וכדומה, כדי לקרב אליו אנשים, אולם העובדה שבאבא עשה משהו איננו נותן לנו שום רשות לעשות כמוהו. הוא אמר לנו: "אל תעשו מה שאני עושה, עשו מה שאני אומר לכם לעשות". כשהאלוהים מתגלה בדמות אדם, הוא פועל דרך כל מה שקיים בבריאה שלו, דרך מה שאנו מכנים טוב ודרך מה שאנו מכנים רע. באבא אמר שאלו שני צדדים של אותה מטבע. במשחק כוחות הדמיון (Maya), שומר האלוהים על איזון ביניהם. מדוע? אין באפשרותנו להבין. מאחר וניתנה לנו הבנה מוגבלת, איננו יכולים לרדת לחקר דרכי האלוהים. אנחנו רק יכולים לעשות את מה שבאבא מבקש מאיתנו ולא לדאוג במאמץ לרדת לחקר עבודתו. באבא היה ברור לגמרי ביחס לכל מה שהוא ביקש מאיתנו. לדוגמא, ההוראות המתייחסות להתנהגות נאותה במרכז שלו במירטל ביץ', צפון קרולינה (ארה"ב), מכילות הערה זאת: "על פי הוראותיו של מהר באבא, אין להשתמש במרכז בקלפי טארוט, לוחות ספיריטואליות ואי צ'ינג". וכל מי שמתפתה לפרש הוראה זו במשמעות שמחוץ למרכז אפשר להשתמש באמצעים כאלה, חייב לחשוב היטב על מה שבאבא פרסם באנדרה ב-1.3.1954: "אני חפץ שאוהבי ואלו הפועלים למעני ידעו כי אין 'מרכז באבא' גדול יותר מאשר לבו של האוהב. אלו האוהבים אותי באמת הם הם מרכזי בעולם. הבה נאפשר לכל 'אוהב באבא' היכן שהוא או היא נמצאים, להיות 'מרכז באבא' מוגשם באופן אישי, המקרין את המסר הנצחי של אהבה אלוהית, וחי חיי אהבה, הקרבה ויושר".

ננסי: נראה לי שלעתים קשה לנו להבחין בין מה שהוא תורת הנסתר לבין מה שאיננו. קיימים כל כך הרבה עיסוקים של "העידן החדש" שנראה מהם כי אנשים רציניים זוכים באותו סוג של התנסויות שהיו לנו בחיינו כאוהבי באבא, כך שהנושא כולו נעשה מביך מאוד. כיצד נוכל להגן על עצמנו שלא נסתבך במשהו שעדיף להתרחק ממנו?

ארנוואז: בהקדמה לספרה של אירין קונייביר "בחיפוש אחר האמת, או כיצד הגעתי למהר באבא", מתווה המחברת קו מנחה טוב וקל שבו אפשר לדבוק כשהיא דנה בהבדל הגדול שבין המיסטיקה לתורת הנסתר (Occultism). היא אומרת כי המיסטיקאי מבקש בפשטות אחר האלוהים ואיננו מבקש לו כוחות, בה בשעה שאדם העוסק בתורת הנסתר מנסה למעשה לשלוט בכוחות הטבע. היא מדגישה כי הכוח הנסתר בטוח אך ורק בידיו של מורה שלא ישתמש בו לרעה – אפילו שוחר רוחניות מתקדם עלול לגרום לנזק גדול באמצעות ההתעסקות בתורת הנסתר, והיא מצטטת להלן מתוך "אוצר חכמת האדם" של מהר באבא (The Discourses): "הכנסת גורם שאיננו ברור ולא

ניתן לשערו, הכרוך בשימוש חפשי בכוח האוקולטי, חייב לגרום מבוכה רבה והפרעה במאמציהם הרגילים של בני האדם, החייבים להתמודד עם מגבלותיהם, אמצעיהם ואפשרויותיהם על מנת לאפשר פעילות שווה ובלתי מופרת של חוק הקארמה". כמו כן היא מדברת על החשיבות הבלתי מוצדקת שלעיתים תכופות מעניקים אנשים למעשים שמעל לגדר הטבע, דברים שאינם קשורים כלל עם הנתיב הרוחני, והיא מצטטת שוב את באבא: "כל מעשי הנסים שייכים לעולם המופעים, שהוא עולם הצללים. כמופעים, הם כפופים להשתנות; ולשום דבר שהוא בר שינוי לא יכול להיות ערך העומד לעד. הגשמת האמת הנצחית מהווה כניסה להוויה הבלתי משתנה שהיא לבדה מהווה את הממשות העילאית; ושום התעמקות בעולם הנסתר או היכולת לתמרן את כוחותיו לא יכולים להשתוות להגשמת האמת." אין שום דבר רוחני באופן מיוחד בכל מה שכרוך בכוחות האוקולטיים כשלעצמם. בדומה לכל כוח ארצי אחר או המצאה מדעית, ניתן להשתמש בזה למטרות טובות או רעות. זה מאפשר תחום אדיר לפעילות משותפת ברמות העילאיות, אבל נובע מכך בהכרח הצורך בהכנה רוחנית כדי לשאת באחריות המיוחדת. הטירון עלול לבקש אחר כוחות נסתרים, ובגבולות מסויימים אפילו יצליח להשיגם, אולם הישג חדש זה יתגלה כקללה במקום ברכה אם אין הוא מוכן רוחנית ליישום הנאות של אחריות חדשה זו הנובעת מהשגתם של הכוחות החדשים. אפילו שימוש קל לרעה בכוחות הנסתרים יביא לתגובת נגד חמורה ויגרום לשעבוד הנשמה. לעתים זה עלול לגרום לפיגור בהתקדמות שוחר הרוחניות ואפילו לגרום לנפילה קשה. פרט לחורבן האישי אותו הטירון עלול להמיט על עצמו מחמת שימוש בלתי זהיר בכוח הנסתר, הוא מועד להוות מקור פורענות איום עבור אנשים אחרים שעל גבם הוא הצליח לרכוש יתרון אדיר. וכך כשאובהי באבא שואלים אותי על אודות מדע הנסתר, אני אומרת שכל מי שבאבא אימץ אותו אל חיקו חייב לעשות את חפצו של באבא. אלו שלא זכו לדעת את מהר באבא ולאהוב אותו יפעלו על פי חוקי הגורל הנובעים מרשמיהם המשעבדים. אולם באבא הודיע באופן מפורש לאוהביו שלא להתעסק בתורת הנסתר. מטופש הדבר לחלוטין לגבי אוהבי באבא להשתעשע בדברים שבאבא אמר לנו להתרחק מהם. הוא הזהיר אותנו לא רק מהנזק שאנחנו עלולים להמיט על עצמנו, אלא גם לאחרים המבקשים את עזרתנו. הוא הראה לנו כיצד להשביע את רצונו, ומשמעות הדבר זה לציית לבאבא בלבב נאמן, כשמשאירים את העבודה לגמרי בידי, ולהתרחק מכל נסיון לפעול בתחומים שאיננו מוכשרים מהבחינה הרוחנית לחדור אליהם.

"אינני חפץ בדבר פרט למתנת הציות שלכם."

אווטאר מהר באבא

תוספות לראיון זה:

מכתב שכתב מזכירו של מהר באבא, אדי ק. איראני, 23.5.1961

אהבתך אל באבא הינה עמוקה. יש להעריך את הוקרתך אליו. צייתנותך אליו הינה מלב ונפש. תכונות אלו הציבו אותך כאוהב באבא קרוב וסמוך אל האהוב האוהב אותך כל כך.

באבא איננו מעודד אף פעם אפילו סטיה קלה של ההבנה מצידם של אוהביו להצמדות אל האהבה לבדה כמצפן לכל פעולותיהם. לפיכך, באבא איננו שולח שום מסרים באמצעות "מדיומים", איננו חפץ שנפגין שום יכולות על טבעיות כמו טלפתיה, ראיית הנסתר (clairvoyance), ראיית העתיד (precognition), טלקינזיס וכולי. מופעים אלו הינם בחלקם אסטרליים ובחלקם פיזיים, ולא רק שהם חזיון תעתועים אלא לעתים קרובות מטעים ומכשילים. אלוהים הופך לאדם וממלא את תפקידו באופן מושלם, ובאבא מעביר את מסריו דרך ערוצי תקשורת מקובלים. באבא חפץ שאוהביו יתנהגו באופן רגיל וטבעי בהתקדמותם אל האמת, משום שיש להם את האווטאר עצמו שידריך אותם בכך. הסיכויים גדולים יותר שהאדם יתרחק מבאבא ומהאמת מאשר שיתקרב כאליו, אם ישתקע באקולטיזם ותופעות שמעבר לגדר הטבע כמו התגשמות של חפצים, העלאת רוחות, תקשור עם רוחות, הפרדות הגוף האסטרלי מהגוף הפיזי ושימור הגוף האסטרלי אחרי המוות, או מתן חשיבות לחלומות או טראנס. לפיכך באבא חוזר ומדגיש כי כל קשר עימו מבוסס אך ורק על הלב ובאמצעות האהבה. אלו האוהבים את באבא ומקבלים אותו כמורה הרוחני שלהם אל להם לשקוע בנטיית על חושיות כשיטת הקשר שלהם.

הערותיו של דון סטיבנס לראיון עם ארנוואז. (דון סטיבנס הינו אחד מתלמידיו הוותיקים של מהר באבא שנפגש עימו כבר ב-1952 ומאז הקדיש עצמו לתרגום ולעריכת כתבי מהר באבא).

כשקראתי את הראיון עם ארנוואז התרשמתי ממגוון המקורות שהוזכרו בנושא זה על ידי ארנוואז, ובכלל זה התנסותה המעמיקה בנוכחותו של האווטאר. בשנים האחרונות אני נחרד מהיקף שטפון ההתעניינות של הציבור בנושא זה. לדבר זה ניתן תוקף משנה מחמת הופעותיהם בציבור של כמה אנשים שיש להם כישורים לחולל יש מאין, "לדעת" עניינים די מסובכים בחיי אנשים אחרים, או לקרוא את החיים מתקופות חיים קודמות כשהאדם מצוי תחת היפנוזה.

כל זה מטריד מאוד, משום שהדבר נוגע במישרין לסכנה שמהר באבא הזהיר מפניה שוב ושוב: הסתת התעניינותו של שוחר הרוחניות מההתקדמות הרוחנית אל תחום של התרחשויות, שהן,

כפי שהוא מראה, אין להן דבר עם ההתפתחות הרוחנית. זוהי הסכנה שארנוואז מתריעה בפניה בכשרון רב ובעמקות. קיימים כמה חלקים בספרו של מהר באבא "אוצר חכמת האדם" (The Discourses) שבהם דן מהר באבא בצדדים החיוביים והשליליים של ההתנסות האוקולטית. כשהוא עוסק באופן נרחב למדי בבעיות העיקריות המופיעות בהתנסות הרוחנית, מתאר כמו כן באבא את ההתרחשויות שבהן מורה מושלם משתמש במכוון בהתנסויות הרוחניות בהתקדמותו. ובאותה נשימה מסביר מהר באבא כיצד המורה חייב כאילו לתת לשוחר הרוחניות תרופת נגד רוחנית כדי לשלוט בתשוקה העזה אותה מטפח באופן בלתי נמנע השוחר כדי לקבל עוד מההרפתקאות המסחררות הללו. מאחר וקיימים כמה צדדים בנושא חשוב ועדין זה שמהר באבא התייחס אליו בפרוטרוט, הרי שיהיה זה מן החכמה להביא כמה מהציטוטים האלו כדי להרחיב את מה שארנוואז הציעה לנו.

"הנתיב הרוחני המוביל אל גאולת התודעה צובר בחובו חשיפה של יכולות על נפשיות רבות הצפונות בנפש האדם. חשיפה זאת מגדילה את תחום הראייה ואת הטווח של התודעה האנושית. יסודות חדשים ממלאים לעתים קרובות תפקיד חשוב בסיוע או בהכשלת הגאולה הרוחנית של התודעה. לפיכך לא רק שעל שוחר הרוחניות להבין את ערכן של התנסויות כמו חלומות בלתי רגילים ומלאי משמעות, חזיונות, מסעות אסטרליים והבהובים מהעולם המעודן, אלא חייב הוא גם כן ללמוד להבדיל בין חוויות אוקולטיות אמיתיות לבין הזיות ואשליות.

"הגם שמקובל להגזים בחשיבות ההתנסויות האוקולטיות, הרי שאין זה בלתי שכיח לפקפק בעצם קיומן ולנהוג בהן בתיעוב הנלווה בדרך כלל לכל צורות המוזרויות הנפשיות והבלתי נורמליות. הגישה של תיעוב גמור כלפי התופעות האוקולטיות הינה מודגשת במיוחד בקרב אלו שאין להם ידע ישיר כלשהו על אודות הממשויות האוקולטיות. זוהי מכה קשה לאגו להודות ולחוש כי קיימים שדות נרחבים שטרם נחקרו ביקום הנגישים רק למספר זעום של בני אדם, ושמהם נמנעת ממנו הכניסה.

התיעוב הבלתי מוצדק אותו מקבל האוקולטיזם מדי פעם נובע תמיד מחמת בערות מוחלטת לגבי משמעותו האמיתית. גישה זאת של תיעוב שונה כמובן מגישה ביקורתית וזהירה. אלו שיש להם גישה ביקורתית זהירה נחוו בעניויות ובפתיחות, ומוכנים תמיד להכיר ולהודות בממשויות האוקולטיות כשהן מתרחשות.

שוחר הרוחניות מקבל בדרך כלל את העזרה ממורה מושלם בדרכים רגילות והמורה מבכר להובילו בנתיב הרוחני בעינים מצועפות. אולם כשמתעוררים צרכים מיוחדים, הוא עשוי להשתמש בטכניקות אוקולטיות כדי לסייע לשוחר. סוגי חלומות מיוחדים נכללים בין השיטות המקובלות כדי לגעת במעמקי חייו של השוחר. אין זה נדיר שמורים יצרו קשר ראשון עם שוחרים כשהופיעו בחלומותיהם. אבל יש להבחין בקפידה בין חלומות כאלה לבין חלומות רגילים. בחלומות רגילים

הגוף המעודן (subtle body) פעיל בנסותו את יכולותיו כמו ראייה, טעימה, הרחה, נגיעה ושמיעה; אולם הנשמה איננה משתמשת בגוף המעודן בתודעה מלאה. כיוון שחוויות אלו שבחלומות רגילים מתקבלות באופן בלתי מודע, הרי שהן ברוב המקרים סובייקטיביות לחלוטין, מתייחסות לפעילויות פיזיות הכרוכות בעולם הגשמי, והן נוצרות על ידי רשומעו"ת ההולכות ומתהוות ונאצרות בנפש. אולם במקרים מסויימים חלום שלא ניתן להבדילו מחלומות רגילים עשוי להיות הד בת מודע של חוויות סובייקטיביות מסויימות של הגוף המעודן ולא סתם פרי הזיה.

תגובות כאלו לחוויה האוקולטית אינן בלתי שכיחות, בהתחשב בצדדים הרבים של טבע האדם. בכל אופן הדבר משמש להדגיש את החשיבות של ניתוח מדויק של תחום זה, בין אם נמשך האדם לכך או נדחה מזה. החשוב מכל, אלו המוקסמים מההתרחשויות האוקולטיות חייבים להיות מודעים לעובדה כי כמעט וודאי הוא שהם יאלצו לשוב ולהתמקד בנתיבים חשובים יותר של מאמץ. על כל פנים, יחד עם זאת אלו הדוחים על הסף את התחום האוקולטי חייבים להגיע אל האיזון הנגדי בקבלם בהדרגה את התחום הזה בגלל הערך הצפון בעבורם בסופו של דבר בחוויות כאלו.

הטירון נוטה להגזים בחשיבות הצעותיו לעולמות הפנימיים ולפתח תשוקה בלתי נשלטת לחזרה על חוויות אלה, או שהוא מנסה לנהוג בהן כתופעה בלתי נורמאלית ומבטל את חשיבותן. מבין שתי חלופות אלו, הגישה של הגזמה בחשיבות ההתנסויות האוקולטיות היא השכיחה ביותר, משום שההוד והנדירות של ההתנסויות האוקולטיות הם גורמים התורמים להטענתן בחשיבות מהממת. קיימת עוד דרך לשימוש לרעה בהתנסויות אוקולטיות, כפי שמהר באבא מציין, וזה להשען עליהן כתמריץ לפעולה. שוחר הרוחניות מסרב לעשות דבר עד שיקבל אות אלוהי שיכווין אותו. לפיכך במיוחד במקרים כאלה של תלות יתר חשוב להיות תחת הדרכתו של מורה אמיתי. כדי שהשוחר יימנע מפח יקוש זה, המורה משגיח היטב שלא להענות לתשוקה חדשה זאת אל ההתנסויות האוקולטיות. התנסויות כאלו מוענקות לשוחר רק כשהן נחוצות בהחלט להתפתחות הרוחנית ולא כשהוא משתוקק או מבקש אחריהן.

התוודעות שוחר הרוחניות לתופעות האוקולטיות הינה בהכרח תהליך ממושך ומודרג ביותר. המורה איננו מעוניין אף פעם להחיש זאת, משום שמעטים מאוד הם האנשים המסוגלים להתמודד עם התפשטות התנסותם במימד חדש זה.

למרות שמהר באבא התייחס לעתים רחוקות אל "התופעות האוקולטיות" במלים אלו, הרי שהוא דן לעתים קרובות בנושא של מעשי נסים. אין חוק ברור כדי להבדיל את האחד מהשני. לעתים קרובות נעשה שימוש פשטני במילה נס בהקשר מנומס להתרחשות הכרוכה עם עבודה וחוויות דתיות. במלים אחרות ההסבר הטוב ביותר יהיה להציע כדבר ראשון כי כל ההתרחשויות

שאינן להן שום הסבר במסגרת חוקי הפסיקה הקיימים הינם כמעט בוודאות תוצאה של כוחות אוקולטיים, ודבר שני זה שמעשי נסים יהיו תמיד תוצאה של מאגיה לבנה ואף פעם לא שחורה.

אין כאן שום כוונה לזלזל בהתרחשויות שנקבעו מוצקות לאורך הדורות, במיוחד על ידי הכנסייה הקתולית. אכן אין סיבה שלא להאמין שאלו שיצרו את האירועים או השתתפו בהם היו בני אדם בעלי עמדה רוחנית רצינית. הנקודה היחידה אותה אנו מציינים היא שאי אפשר להבדיל בין הכוחות האלו לבין מה שמכונה בספרות תורת הנסתר ככוחות אוקולטיים. אכן ידוע כי גם ישוע מנצרת השתמש ברובד הרוחני הרביעי בכל פעם שהוא רצה לחולל נס, היכן שהכוחות האלוהיים האינסופיים נגישים ומצויים באופן טבעי.

מהר באבא הודיע בבירור שוב ושוב שאין הוא מחולל מעשי נסים. אולם רבים מאלו שהיו סמוכים אליו במהלך חייו אוהבים לספר מעשים מופלאים בעלי אופי ניסי מובהק. אם באבא היה שומע סיפור כזה, לפחות בשנותיו המאוחרות, הוא היה אומר תמיד שהוא לא השתתף באופן מודע באירוע המתואר.

גם כשמתאפשר להבדיל בבירור בין חוויה אוקולטית אמיתית לבין הזיה, הרי שעצמתה ויעילותה נפגמים אם היא מוטלת בספק. דבר זה קורה כאשר האדם שחווה את החוויה דן אודותיה עם אנשים שמחמת חוסר יכולתם להבין דברים כאלה מעלים מחשבות מנוגדות ומערערים את בטחונו. מסיבה זו דורש בדרך כלל המורה מהתלמיד לשמור על חשאינות מוחלטת בכל הנוגע להתנסויותיו. אפילו חוויה מעמיקה עלולה להחלש מחמת הפקפוק וההתנגדות של אחרים, אלא אם כן למד שוחר הרוחניות לדבוק בהתנסותו הפנימית מבלי להתחשב במה שאנשים אחרים אומרים או חושבים. אם חפץ השוחר להתקדם מהר ולהשיג את המיטב מעזרת המורה, הרי שהוא חייב לפתח בטחון עצום שאינו ניתן לערעור בעצמו ובמורה. הוא לא יפנה לאחרים לשם הדרכה, משום שאלו העשויים להבין את בעיותיו או את התנסויותיו הינם מועטים ביותר. השוחר חייב להיות מוכן לשאת באפשרות שלא יובן כלל על ידי מי מחבריו או מקורביו, משום שייתכן והם שרויים באפילה בכל מה שנוגע לאמונתו ואופן פעולתו.

אם כשזה מתרחש משמשת ההתנסות האוקולטית למטרת מתן תנופה מחודשת למאמץ הרוחני, הרי שלעיתים קרובות אין זה משנה אם השוחר בוחן את זה במחשבה וניתוח שלאחר מעשה כאילו זה סוג של אשליה. על כל פנים קיימות כמה התנסויות אוקולטיות המוענקות באופן מכוון לשוחר כדי שהן יהוו מקורות איתנים של השראה והכוונה. ביחס להתנסויות מיוחדות כאלו, הרי שהכרחי הדבר שהשוחר יחדל לפקפק באמיתותן ובחשיבותן. הגישה הכללית של ביקוש אחר חיזוקים בלתי פוסקים של התנסויות אוקולטיות הינה אל נכון בלתי בריאה, והמורה נותן אישור מחזק רק כשהוא סבור שזה הכרחי. יתר על כן, הוא יקח את היוזמה בדרך הנראית לו כטובה ביותר בתוקף

הנסיבות. כל מה שהוא עושה נובע מכושר הבחנתו הטהור ואין זה תלוי כלל בשום ציפייה אותה מפתח השוחר. אולם כשזה נחוץ מהבחינה הרוחנית, יחזק המורה את עצמת החוויה האוקולטית כשיאשר את נכונותה וסמכותה באמצעות חיזוקים ישירים או עקיפים בתחום התנסותו הרגילה של השוחר.

מהר באבא מסיים צד זה של הנושא בדרבון נוסף לשוחר שלא להזניח את מאמציו הפנימיים בשמחת ההשגה של כמה חוויות על טבעיות: אין לראות בהשגת שליטה על הכוחות האוקולטיים כתחליף כלשהו למאמץ הפנימי שעל השוחר לעשות כדי להתקדם הלאה. כאשר מוענקות חוויות אוקולטיות כמתנת המורה, הרי שהן משמשות לתכלית של חשיפת האינטואיציה שהיתה סמויה עד כה, הסרת כמה מהקשיים העומדים בפני הנתיב הרוחני, וממלאים את השוחר בבטחון ובהתלהבות ניכרים הנחוצים כדי להתמודד עם הדרישות החדשות שבכל שלב. אולם השוחר מתקדם באמת כשהוא מיישם את האינטואיציות הטובות ביותר שבליבו, ולא כסתם כלי קיבול פסיבי של התנסויות רוחניות.

בידי מורי החכמה הרוחנית, הכוח האוקולטי לא רק בטוח, אלא גם יש לו יכולות רבות שניתן לרתמן בשירות האנושות; אבל אפילו הם מקמצים מאוד וחוסכים בשימוש בו. מעצם טבעו, לאוקולטיזם כאמנות יש מגבלות טבעיות משלו. לא ניתן להשתמש בו באופן נרחב כדי לסייע לצרכים החמריים של האנושות או לסייע לה במשימות היומיומיות. הכנסת גורם שאיננו ברור ולא ניתן לשערו, הכרוך בשימוש חפשי בכוח האוקולטי, חייב לגרום מבוכה רבה והפרעה במאמצייהם הרגילים של בני האדם, החייבים להתמודד עם מגבלותיהם, אמצעייהם ואפשרויותיהם על מנת לאפשר פעילות שווה ובלתי מופרת של חוק הקארמה. לפיכך השימוש בכוח האוקולטי, חייב להיות מוגבל בקפדנות רק לקידום מטרות רוחניות.